

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Eleemosyna in uarias diducitur formas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA,

nem tuum. Cæterum, panis appellatione omne genus eleemosynæ designatur. Dicit ergo Ecclesiastes: Cum lachrymis & misericordi affectu facito eleemosynam: Huius enim fructus tecum permanebit in seculum.

Eleemosyna in uarias diducitur formas.

PER quam multa sunt eleemosynarum genera, sed ea in capita quædam colligamus, quo facilius queant perspicui. Albinus: Tria, inquit, sunt genera eleemosynarum. Vna corporalis, egenti dare quicquid poteris. Altera spiritalis, dimittere à quo læsus fueris. Tertia, delinquentes corrigere, & errantes in uiam reducere ueritatis. Augustinus homilia 6. Scitote fratres charissimi, quia duæ sunt eleemosynæ, una cordis, alia pecuniæ. Eleemosyna cordis est, dimittere ei à quo læsus es. Nam dare aliquid indigenti, aliquando quæris, & non habes. Indulgere peccanti quantum uolueris, redundabit tibi. Aurum & argentum, uestem, frumentum, uinum & oleum potest fieri, ut aliquoties non habes unde pauperibus tribuas, ut autem omnes homines diligas, & hoc alijs, quæ tibi ipse uelis, & inimicis tuis indulgeas, nunquam te poteris excusare. Quia si in cellario uel in horreo non habes quæ dare possis, de thesauro cordis tui potes proferre quod tribuas. Et quod omnibus hominibus, etiam si sola sit bona uoluntas sufficiat, & eleemosyna cordis multo maior sit, quam eleemosyna corporis, quis est qui uel umbram excusationis possit prætere. Augustinus homil. 29. Quo mihi, inquit, multitudinem sa-

DE ELEEMOSYNA.

crificiorum uestrorum? Quis enim exquisiuit ista de manibus uestris? Deus nos quærit, non nostra. Sed sacrificium Christiani est eleemosyna in pauperem. Hinc enim fit deus peccatis propicius. Nisi autem peccatis propicius fiat Deus, quis remanebit, nisi reus? Ab eis peccatis & delictis, sine quibus uita ista non ducitur, mundantur homines per eleemosynas: Quæ sunt duorum generum, erogando & remittendo: Erogando quod habes bonum, remittendo quod pateris malum. Hæc duo genera eleemosynarum dominus magister bonus, qui uerbum breuiavit super terram, ut esset fructuosum, & non onerosum, quam breuiter fuerit amplexus audite: Remittite, inquit, & remittetur uobis, pertinet ad ignoscendum: Date & dabitur uobis, pertinet ad erogandum. August. homil. 29. Ex illa eleemosyna qua ignoscis homini nihil perdis. Ecce statim ueniam petit, ignouisti, nihil amisisti. Charitate amplior domum redisti. Illud aliud genus eleemosynarum, ubi iubemur erogare indigentibus graue uidetur, quia quod quisque dederit, hoc ipsum quod dabit non habebit. Equidem & hinc securos nos facit Apostolus, qui dixit: Prout quisque habet, non ut alijs sit refectio, uobis angustia. Metiatur ergo unusquisque uires suas, non thesaurizare attendat in terra, det, non perit quod dat. Non dico, hoc non perit, sed dico hoc non solum perit. Alia uero quæ non dederis, & abundat tibi, aut cum uiuis amittis, aut cum morieris dimittis. Deinde fratres mei, tanta promissio quem non hortatur? Dimittite, inquit, & dimittetur uobis: date, & dabitur uobis.

DE ELEEMOSYNA.

Augustinus in Psalmum *lxxi*. Suavis autem uir qui miseretur & commodat. Non enim eum euomet deus ex ore suo tanquam insuauem. Dimittite, inquit, & dimittetur uobis: date & dabitur uobis. In eo quod dimittis, ut dimittat tibi, misereris, in eo quod das, ut detur tibi, commodas. Quamuis enim generali nomine omnis misericordia dicatur, qua misero subuenitur, interest tamen ubi non impendis, nec sumptum pecuniae, nec corporalis laboris industriam, sed ignoscendo quod in te quisque peccauit, & tuorum gratis comparas ueniam peccatorum. Haec duo benignitatis officia, ignoscendorum peccatorum, & beneficiorum erogandorum, sicut in euangelio quod commemorauimus, Dimittite, & dimittetur uobis, date, & dabitur uobis. sic in isto uersu arbitror esse distincta: Suavis uir qui miseretur & commodat. Augustinus in lib. Enchiridion ad Laurentium cap. 72. Ac per hoc ad omnia quae utili misericordia fiunt, ualet quod dominus ait, Date eleemosynam, & ecce omnia munda sunt uobis. Non solum autem qui dat esurienti cibum, sitienti potum, nudo uestimentum, peregrinanti hospitium, fugienti latibulum, aegro uel incluso uisitationem, captiuo redemptionem, debili subuectionem, caeco deductionem, tristi consolationem, non sano medicinam, erranti uiam, deliberanti consilium, & quod cuique necessarium est indigenti, uerumeriam, & qui dat ueniam peccanti, eleemosynam dat. Est autem eleemosyna interdum etiam corripere peccatam, aut manifestare proximi crimen: sed ei qui mederi uelit & possit, aut in proximos serpentes malum tollere, distinct. 45.

DE ELEEMOSYNA.

can. Et qui emendat uerbere, in quem potestas datur, uel coercet aliqua disciplina, & tamen peccatum eius quo ab illo lesus est aut offensus, dimittit ex corde, uel orat ut ei dimittatur, non solum in eo quod dimittit atque orat, uerum etiam in eo quod corripit, & aliqua emendatoria poena plectit, eleemosynam dat, quia misericordiam praestat. Multa enim bona praestantur inuitis, quando eorum consulitur utilitati, non uoluntati: quia ipsi sibi inueniunt esse inimici, amici uero eorum potius illi quos inimicos putant, & reddunt errando mala pro bonis: cum reddere mala Christianus non debeat, nec pro malis. Multa itaque sunt genera eleemosynarum, quae cum facimus adiuuamur, ut dimittantur nobis nostra peccata. Haec ille. Sed multa est adhuc praeter hanc quam modo diximus eleemosynae differentia, ac prope imensa.

Eleemosynarum uis omnis quo in genere uersatur, & unde potissimum auspicatur.

Augustinus in Enchiridio ad Laurentium, ca. 76. Qui autem uult eleemosynam ordinate dare, a se ipso debet incipere, & eam sibi primum dare. Est enim eleemosyna opus misericordiae, uerissimeque dictum est: Misere animae tuae placens deo. Propter hoc renascimur, ut deo placeamus, cui merito displicet, quod nascendo contraximus. Haec est prima eleemosyna quam nobis dedimus, quoniam nos ipsos miseros per miserantis dei misericordiam requisimus, iustum iudicium eius confitentes, quo miseri effecti sumus, de quo dicit